Listopad 2011 Ročník VI., Číslo 2

BLIK

Časopis dětí ze Základní školy Bavorovská ve Vodňanech

ZŠ VODŇANY BAVOROVSKÁ

Bavorovská 1046
389 01 Vodňany
383 313
zsb.vod@seznam.cz

Nejdůležitější body:

- Beseda s panem Auerbachem
- 6. třída jela na Šumavu
- Model Hobby
- Dopravní hřiště
- Spolupráce se školou v Sierakówě

Co se děje

Vážení čtenáři Bliku!

Školní rok je v plném proudu a čas rychle ubíhá. Přichází k Vám další číslo Bliku, a tak se těšíme, že v tomto smutném dušičkovém čase Vám udělá radost. Příjemnou zábavu.

Vaše redakce

- 29. září proběhl Den otevřených dveří na naší škole
- 3. a 4. října jeli žáci 5. a 4. ročníku do Prahy na zajímavou výstavu
- 4. října viděli deváťáci představení divadla Continuo
- 13. října nás navštívil pan Asaf Auerbach
- 18. října šli do kina žáci 1. stupně na představení O zvířatech
- 19. října zvítězil Kája Leskovec v soutěži pro nevidomé
- 26.—27. 10. jsme měli podzimní prázdniny
- 3. listopadu jeli druháci plavat do Prachatic
- 8. listopadu jdou žáci prvního stupně na vystoupení Pavla Nováka
- 23. listopadu proběhne pedagogická rada
- 24. listopadu jedou osmáci a deváťáci na Vzdělání a řemeslo do Českých Budějovic

Braillský klíč

Karel Leskovec, žák třídy 5.A, se dne 19. října zúčastnil celostátní soutěže v rychlosti čtení bodového písma. XVII. ročník výše jmenované soutěže pro nevidomé probíhal letos v Brně. Kája získal 1. místo nejen ve své kategorii, ale stal se opět i absolutním vítězem jako v předchozích dvou letech. Za skvělou reprezentaci naší školy si jistě zaslouží gratulaci.

Pro zajímavost: vyzkoušejte si, vy - vidící, zda za 2 minuty přečtete **nahlas** správně 226 slov?!

Eva Marková

Uvnitř tohoto vydání:

Navštívil nás výjimečný host	2
6. třída na Šumavě Fotoreportáž	3
Exkurze Praha—Model Hobby	4
Dopravní hřiště v Českých Budějovicích Vzpomínka na adap´ták	5
Ukázky prací žáků z partnerské školy v polském Sierakówě	6
Vyjmenovaná slova trochu jinak	7
Podzimní vzpomínka	8

Navštívil nás výjimečný host

Dne 13. října 2011 navštívil naši školu výjimečný host. Besedovat se žáky přijel až z Prahy pan Asaf Auerbach. Pan Auerbach v roce 1939 měl to štěstí, že se dostal i se svým bratrem do transportu, který organizoval sir Nicholas Winton. Vlaky tehdy odvezly 669 převážně židovských dětí do Velké Británie.Děti zde strávily druhou světovou válku a díky tomu ji přežily. Těmto dětem se dnes říká Wintnovy děti a jejich příběh je známý po celém světě.

Naší besedy se zúčastnili žáci osmých a devátých ročníků a mnozí pedagogové a zaměstnanci školy. Přípravy na takovou akci nejsou nikdy jednoduché, předchází jí příprava učebny, stěhování lavic a židliček, aby se do obyčejné školní třídy vešlo – tentokrát rekordních téměř 80 posluchačů. Nakonec jsme se všichni usadili a po desáté hodině jsme netrpělivě vyhlíželi příjezd hosta.

S překvapením jsme spatřili drobného pána, který skromně vešel mezi nás, a když jsme ho potleskem přivítali, začal vyprávět o svém životě. Hodina povídání o cestě vlakem do Velké Británie, o životě v cizí zemi, o škole a spolužácích, ale i o smutném návratu domů, kdy se nesetkal ani s jedním z rodičů, kteří nepřežili koncentrační tábor, ta jindy nekonečná hodina utekla tentokrát neuvěřitelně rychle.

Pro mě jako pedagoga bylo velmi příjemné sledovat děti, jak se zaujetím poslouchají vyprávění o době dávno minulé, o pro ně úplně nepředstavitelných událostech, jak vnímají každé slovo pana Auerbacha. Svůj zájem dali žáci najevo i mnohými otázkami v závěru besedy, zajímalo je mnoho věcí, např. jestli pan Auerbach zažil ve Velké Británii nálety, jak zvládal angličtinu, jak se dostal zpátky domů, ale zvědavci chtěli vědět např. t i to, jestli má dnes vnoučata či pravnoučata. Pan Auerbach trpělivě na všechny otázky odpovídal, někdy se mu i slza zaleskla v oku při smutné vzpomínce, někdy byly odpovědi žertovné. To vše k životu patří a posluchači citlivě vnímali tyto změny ve vypravování.

Dozněla poslední odpověď, Dominika se s panem Auerbachem za nás všechny rozloučila milými slovy, květinou i drobnou pozorností na památku. Pan Auerbach byl vstřícný i našim prosbám o autogram do kroniky školy, a tak máme jeho věnovaní na čestném místě.

Není nutné zdůrazňovat, že celé dopoledne bylo plné emocí a dojetí, tato událost se jistě stane pro mnohé z nás trvalou vzpomínkou. Poděkování patří všem, kdo se besedy zúčastnili, za velmi příjemnou atmosféru, kolegům děkuji za pomoc při organizaci a těším se na další zajímavá setkání.

Jana Vršecká

Pan Auerbach trpělivě na všechny otázky odpovídal, někdy se mu i slza zaleskla v oku při smutné vzpomínce.

Foto: Jana Vršecká

BLIK

Ročník VI., Číslo 2

Fotoreportáž z cyklokurzu

Osmáci jeli v září na cyklistický kurz na Šumavu. Takhle si to užili:

Foto: Jana Vršecká, Iva Vokatá

6.třída na Šumavě

- **zcela nesoustavné útržky dojmů a zážitků**

V pondělí 12.září ráno jsme čekali na vlak do Volar. Sedli jsme si s Fandou k Anežce a Andrejce. Oni hráli karty, já jsem nehrál, řek jsem jim, že bych vyhrál a oni by se rozbrečeli . *Honza*

Ve Volarech jsme šli do hotelu Chata, byl hned naproti nádraží, takže jsme byli štěstím bez sebe. Ubytovali jsme se a hádali se, kdo bude mít jakou postel a ramínka ve skříni. *Nela*

Ukazovala jsem, jak strejda nese upečená kuřátka a vysypala jsem Sarušce kosmetiku. *Nikola*

Šli jsme se podívat na kameny menhiry. Asi si myslíte, že když se jdeme kouknout na kameny, jak vypadají, nemůže se nám nic stát, ale některým z nás se opravdu stalo. Áňa si klekla, aby se na ten menhir podívala, ale nějak to nevyvážila a skutálela se dolů. *Sára*

Pak jsme šli na hřbitov obětí pochodu smrti, kde místo kytek se dávaly kameny. Aspoň jsme ušetřili. *Martina*

Šli jsme na dalekou cestu, nohy mě bolely, jako bych si je zlomil. Za jeden den jsme viděli 6 vojenských bunkrů. Přešli jsme rašeliniště. *Martin*

Pochodovali jsme do městečka jménem Lenora. Tam jsme se podívali na pec, ve které se peče chleba. *Aneta*

Ti rychlejší si udělali skupinku vepředu, protože ti vzadu se tetelili moc pomalu.
Večer jsme měli volno a někteří šli za osmačkama. Byla tam strašná sranda a ještě větší, když přišla paní učitelka a hledala tam kluky. My jsme řekly, že jsou pryč, ale byli ve skříni.
Na vrcholu Boubína jsme vylezli na rozhlednu. Vyčerpávající schody nás ještě více unavily, tak jsme nahoře mysleli, že padnem. Další únavná věc byla dostat nahoru pana učitele Veselého. To bohužel neúspěšně. *Martina*

Když jsme dorazili na místo setkání, tak tam ta pomalá skupina ještě nebyla. Bylo tam jezírko a pan učitel říkal, že tam skočí, jestli do deseti minut nepřijdou. Naštěstí přišli, tak se pan učitel nemusel koupat v jezírku. *Gábina*

Když jsme přijeli do Vodňan, tak tam na nás čekali naši příbuzní a začali jsme jim vyprávět, jaké to tam bylo. *Fanda*

Nechtěli jsme odjet domů, protože už nebudem spolu na pokoji. A že bude doma hrozná nuda. **Děkuji paní učitelce a panu učitelovi, že to s námi vydrželi.** ***Nikola***

Děkuji své třídě, že byla v pohodě a většinou i v dobré náladě. ***Dagmar Šmídová***

Šli jsme na dalekou cestu, nohy mě bolely, jako bych si je zlomil.

Foto: Jitka Fousková

BLIK

Ročník VI., Číslo 2

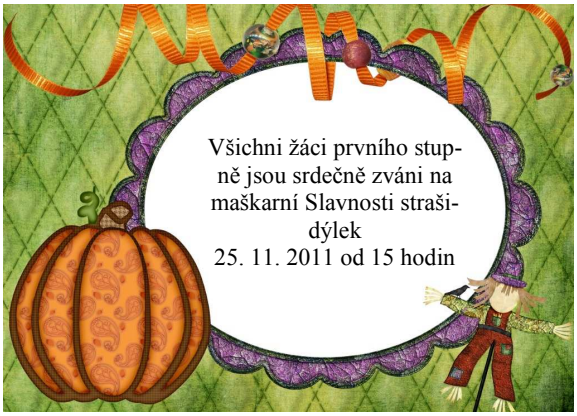

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Jana Vršecká, Mgr. Jana Kalianková, Mgr. Daniela Soukupová, Mgr. Dagmar Šmídová, Mgr. Dagmar Konvičková, Mgr. Helena Švábová, Eva Marková, Karel Leskovec, Dana Hojková, Lucie Malečová

Toto číslo bylo vydáno za přispění ZŠ Vodňany, Bavorovská 1046.

Pokud byste chtěli kdokoli přispět do dalšího čísla, můžete zaslat své příspěvky na adresu: ja.vrsecka@seznam.cz, nebo je přinést do kabinetu ČJ.

ZŠ VODŇANY BAVOROVSKÁ

Bavorovská 1046
389 01 Vodňany
383 313 411
zsb.vod@seznam.cz

Exkurze Praha ... Model Hobby

Dne 30.9. jeli žáci 2. stupně do Prahy na výstavu modelů a hraček.

Před osmou hodinou ráno jsme měli sraz na školním dvorečku. Na nikoho jsme nemuseli čekat, a tak jsme mohli v 8h ráno vyrazit. Cesta nebyla špatná, protože jsem si měla s kým povídat, ale přeci jenom byla dlouhá. Před Prahou nás čekala 10ti minutová zastávka u čerpací stanice. I přes zákaz nakupování si někteří koupili něco dobrého. A potom už nás čekalo jenom projet Prahou.

Než autobus zaparkoval u výstaviště, všichni se museli spočítat a také jsme vyslechli, jak se na výstavě chovat. Potom už jen pan učitel Kučera nakoupil vstupenky. Já jsem se napřed šla podívat na výstavu nakoupil vstupenky. Já jsem se napřed šla podívat na výstavu hraček. Některé stánky tam byly jako minulý rok, ale přibyly tam i nové. Když jsem si všechno prošla, zamířila jsem ke „sloupu", kde jsme měli ve 12h sraz. Na našem srazu jsme se domluvili, kdy budeme odjíždět. Domluvili jsme se na půl pátou.

Další dvě hodiny jsem se docela nudila. Pořád jsem procházela výstavu hraček, kde byly stánky s disko-hračkami, legem pro malé i velké, společenskými hrami, plyšáky a dalšími. Mě nejvíc zaujal, stejně jako minulý rok, stánek s Nintendo Wii. Asi dvě hodiny před odjezdem jsem se konečně odvážila zkusit tancování. Bylo to super.

Když nastal čas odjezdu, nikomu se nechtělo domů. Když nám pan učitel slíbil, že se stavíme u benzínky, kde mají trampolíny, všichni se rozběhli k autobusu.

Cesta Prahou nám tentokrát zabrala víc času, protože se udělaly klasické „páteční pražské kolony". Toho jsme si ale moc nevšímali, protože jsme si vyprávěli, co se nám na výstavě líbilo. Za Prahou jsme opět zastavili u benzínky. Trampolíny byly, dokonce i hřiště J. Měli jsme bohužel jen 10 minut. Cesta do Vodňan nebyla špatná. Přijeli jsme okolo 19h, jak bylo v plánu.

Celý výlet se mi moc líbil. Doufám, že se příští rok pojede znova.

Lucie Malečová, 8.B

Mě nejvíc zaujal, stejně jako minulý rok, stánek s Nintendo Wii.

Dopravní hřiště v Českých Budějovicích

Ve středu 14. září jely naše dvě třídy 5.A a 5.B na dopravní hřiště do Českých Budějovic.

Foto: Jana kalianková

Ve středu 14. září jsme jeli my páťáci na dopravní hřiště do Českých Budějovic.

Když jsme tam přijeli, tak nás rozdělili do skupin. První a druhá skupina šla jezdit na kole ven. Třetí skupina, ve které jsem byla já, se dívala na film. Byl o tom, jak se máme chovat na silnicích. Potom jsme se vyměnili. Jezdili jsme na kolech podle dopravních značek, dávali jsem pozor na semafory a železniční přejezd. Moc se mi výlet líbil, i když pršelo.
Daniela Průchová 5.A

Ve středu 14. září jely naše dvě třídy 5.A a 5.B na dopravní hřiště do Českých Budějovic.

Nastoupili jsme do autobusu a za půl hodinky jsme byli na místě. Rozdělili jsme se na tři skupiny. První šla na jízdu zručnosti, kde musela překonávat různé překážky. Druhá jezdila na kolech na hřišti, kde se všichni museli řídit podle dopravních značek, zastavit u blikajícího železničního přejezdu a používat správně kruhový objezd. Třetí skupina se koukala na film, který se jmenovat Červený Blesk. Byl to poučný film o tom, jak se máme chovat v dopravě a jak správně přecházet přes ulici. Potom jsme se všichni vyměnili.

Byl to deštivý výlet, ale moc se mi líbil.
Tereza Křenková 5.A

Naše třída 5.A spolu s 5.B jela na dopravní hřiště do Českých Budějovic.

Když jsme dorazili, pršelo. Shlédli jsme film o klukovi, který měl mluvící rybku. Ta mu vždy vysvětlila, jak se má chovat v dopravě. Poté jsme šli jezdit na kole na překážkovou dráhu, kde byly různé překážky: drncáky, průjezd mezi dvěma prkny, klouzavá lávka, projíždění pod tyči atd. Na dopravním hřišti jsme si vybrali kola, nasadili helmy a vyrazili na hřiště, kde jsme jezdili podle dopravních značek.

Moc se mi to líbilo, jen mě mrzelo, že pršelo.
Zhanna Senchuk 5.A

Naše třídy – 5.A a 5.B – jely 14. září do Českých Budějovic na dopravní hřiště.

Když jsem tam přijeli, koukali jsme na poučný film s dopravní tématikou. Potom jsme jezdili na kolech opičí dráhu. Nejvíc mě bavil slalom, který jsem ale třikrát shodila. Jelikož pršelo, šli jsme se ohřát. Nakonec jsme jezdili na hřišti na kolech, kde jsem se řídili dopravními předpisy, značkami a výstražným signálem na železničním přejezdu.

Moc se mi tam líbilo, i když jsme pěkně promokli.
Aneta Nováková 5.A

Naše třídy 5.A a 5.B jsme 14. září jeli na dopravní hřiště do Českých Budějovic.

Když jsme přijeli, rozdělili nás na skupiny. První se dívala na film s dopravní tématikou. S naší skupinou jsme šli jezdit na hřiště s nově udělaným železničním přejezdem. Poslední skupina jezdila jízdu zručnosti. Pak jsme se vyměnili

Kromě toho, že pršelo, se mi tam moc líbilo.
Ondřej Sklář 5.A

Vzpomínka na adapťák 1.A, B

My školáci slibujeme, že jedničky a pochvaly domů přineseme.“

Foto: Dagmar Konvičková

První podzimní den 23.9.2011 jsme pozvaly 55 prvňáčků na adaptační pobyt s cílem vzájemného poznávání a pasování na školáky.

Na Pražák jsme jeli vlakem a pěší trasu do kempu zvládli velcí i malí lehce díky velkému těšení na dopoledne plné kontaktních her, sportovních soutěží, tvoření a malování triček. Dopoledne děti čekala zkouška zručnosti, dovedností, znalostí a obratnosti. Odměnou byl nalezený poklad a po příchodu rodičů slavnostní pasování na školáky se slibem:
„My školáci slibujeme, že jedničky a pochvaly domů přineseme.“

U táboráku jsme si sdělovali dojmy a prožitky při konzumaci dobrot připravených rodiči a náš největší dík patří manželům Korešovým, kteří se po celý den o nás skvěle starali.
Za pomoc děkujeme p.uč. J.Vítkové, p. vych. E.Čížkové,H.Průchové a p.asistentce B.Kohoutové.

Dětem přejeme hodně zdraví a úspěchů ve škole a těšíme se na další podobné setkání.
Třídní učitelky 1.tř:
Helena Švábová
Dáša Konvičková

Ukázky prací žáků z partnerské školy v polském Sierakówě.

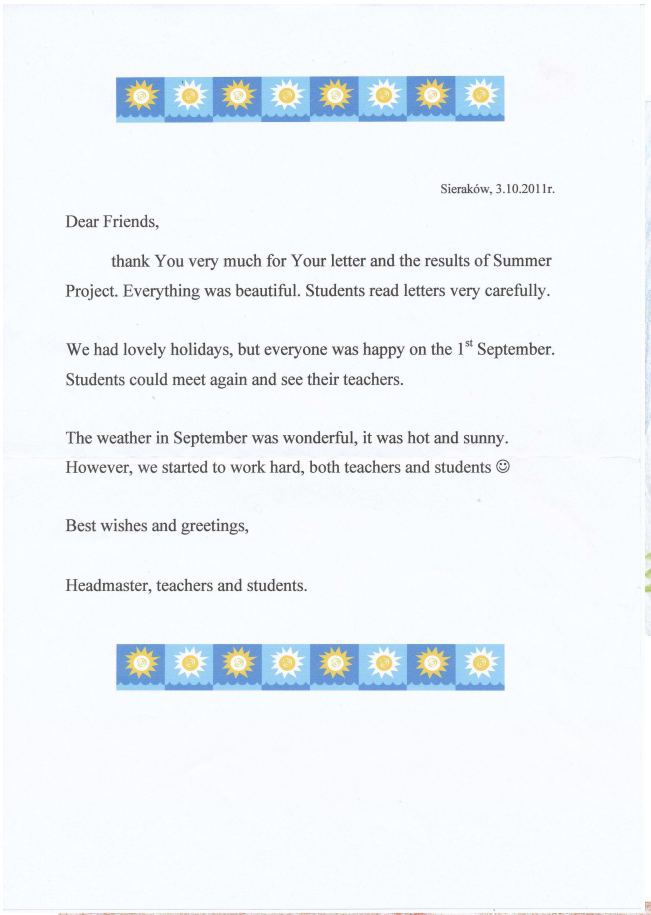

Sieraków, 3.10.2011r.

Dear Friends,

thank You very much for Your letter and the results of Summer Project. Everything was beautiful. Students read letters very carefully.

We had lovely holidays, but everyone was happy on the 1st September. Students could meet again and see their teachers.

The weather in September was wonderful, it was hot and sunny. However, we started to work hard, both teachers and students ☺

Best wishes and greetings,

Headmaster, teachers and students.

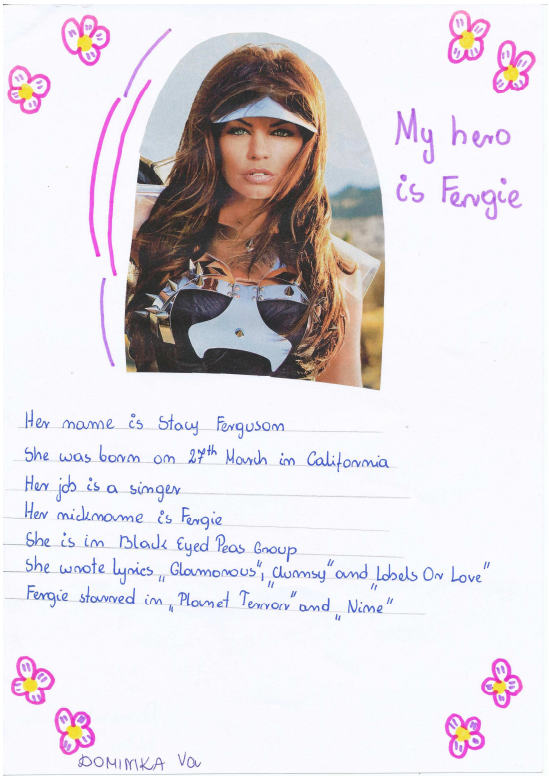

I v tomto školním roce budeme pokračovat ve spolupráci. Nadále si budeme vyměňovat různé práce prezentující aktuální dění.

Cílem spolupráce je podněcovat zájem o ostatní evropské země, rozvíjet komunikační a prezentační dovednosti, motivovat k používání cizího jazyka a vzájemně se inspirovat.

Daniela Soukupová

BLIK

Ročník VI., Číslo 2

Vyjmenovaná slova trochu jinak

Dvě myši se umyly a utíkaly do Litomyšle. Na cestě je potkal hlemýžď. Myši se zmýlily, protože si myslely, že hlemýžď je želva. Řekly: „Dobrý den, my jsme myši a spletly jsme si vás se želvou.“ Hlemýžď pravil: „To je mýlka! Já nejsem hmyz ani želva!“

Najednou se k tomu nachomýtl bobr, který svými zuby vymýtil les. Cestou z mýtiny za sebou smýkal svůj široký ocas. Když spatřil hlemýždě a myši, rozdmýchal oheň, protože chtěl něco upéct. Upekl maso a kus nabídl myším i hlemýždovi. Myši řekly: „Děkujeme.“ Hlemýžď odmítl, protože zrovna našel chmýří pampelišky. Zalezl s ním do svého domečku. Ani se nemusel zamykat.

Myši si pochutnaly a pokračovaly v cestě do Litomyšle.

Karel Leskovec a asistentka Eva

Foto: Eva Marková

BLIK

Ročník VI., Číslo 2

Foto: Daniela Soukupová

Jednou mi řekli: „Kdybys znal sám sebe, znal bys všechny lidi.“
A já jim řekl: „Teprve až poznám všechny lidi, budu znát sám sebe.“

Kahlil Gibran